

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen, som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse til folketinget den 7. oktober 1986.

Forslaget går ud på, at renter af forbrugslån fra 1987 pålægges en afgift til staten på 20 pct. årligt. Fra 1987 bliver lån til forbrug således dyrere.

Den økonomiske vækst har i de senere år været høj og højere end forventet. Hovedårsagen hertil er en stærk stigning i forbruget. Den overraskende kraftige fremgang i forbruget skyldes hovedsageligt et betydeligt fald i opsparingen, især fordi en stor del af forbrugsfremgangen er blevet lånefinansieret.

Ved at indføre en afgift på renter af forbrugslån bliver låneomkostningerne højere. Herved mindskes lysten til lånefinansiering, hvilket vil dæmpe forbruget. Afgiften omfatter ikke renter af erhvervmæssige lån, renter af lån til finansiering af ejerbolig og renter af statslige og statsgaranterede studielån.

Det er endvidere kun personer med nettorenteudgifter, som kommer til at betale afgiften. Baggrunden herfor er, at en løsning, der tager udgangspunkt i bruttorenteudgifterne, ville tilskynde til at nedbringe forbrugsgæld ved at realisere aktiver, da afgiften herved kunne nedbringes. Sådanne dispositioner vil ikke i sig selv påvirke det samlede forbrug og må i samfundsmæssig henseende anses for at være u hensigtsmæssige.

2. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget tages der udgangspunkt i de samlede renteudgifter.

Med renteudgifter sidestilles nogle nærmere angivne beløb. Det drejer sig om visse provisioner m.v. og rentekorrektionsbeløb, opgjort efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 4, sidste pkt.

Da det er nettorenteudgifterne, som skal danne grundlag for afgiftsberegningsen, fragår renteindtægterne ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget. Ved denne opgørelse sidestilles visse andre indtægter med renteindtægter. Det drejer sig om aktieudbytter, skattegodtgørelse af aktieudbytterne og et beregnet kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens

§ 7 eller et beregnet kapitalafkast for erhvervsdrivende uden for virksomhedsordningen.

Hvis renteindtægterne herefter overstiger renteudgifterne, er der intet afgiftsgrundlag.

Hvis renteudgifterne derimod overstiger renteindtægterne, fremkommer en nettorenteudgift. Som nævnt er der dog nogle renteudgifter, som ikke skal afgiftsbelægges. Det drejer sig om renteudgifter af studielån og renter af nærmere angivne prioritetslån mod sikkerhed i fast ejendom.

Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget skal der endvidere ses bort fra erhvervmæssige renteudgifter. Dette sker som omtalt i det følgende gennem den særlige virksomhedsordning eller, hvis denne ikke anvendes, gennem en skematisk model. Hvad enten virksomhedsordningen anvendes eller ikke anvendes, beregnes der et afkast af erhvervsaktiverne, der sidestilles med en renteindtægt. Renteudgifterne friholdes dermed i tilsvarende omfang for afgift.

3. En sondring mellem erhvervmæssige og private renteudgifter opgjort efter anvendelse af låneprovenuet er særdeles vanskelig at foretage. Dette er da også baggrunden for, at man som et led i skattereformen gennemførte den særlige virksomhedsordning. I virksomhedsordningen sondres der normalt ikke mellem erhvervmæssige og private renteudgifter.

Hvis indskudskontoen i virksomhedsordningen er positiv, betragtes alle renteudgifter i virksomheden som erhvervmæssige, og der sker derfor ingen afgiftsberegning på grundlag af disse renteudgifter, ligesom virksomhedens renteindtægter ikke tages i betragtning ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

Hvis indskudskontoen ved indtræden i virksomhedsordningen er eller senere bliver negativ, skal der derimod foretages rentekorrektion efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 11. I disse tilfælde er det negative beløb i realiteten et privat lån i virksomheden. Der skal derfor korrigeres herfor ved, at forrentningen af det negative beløb skattemæssigt betragtes som en renteudgift ved opgørelsen af den skattepligtiges kapitalindkomst. Efter